

HORTUS HELVETIA (Udruga povratnika iz Švicarske)
40320 Donji Kraljevec, Palinovec 120 (Predsjednik Mato Ivoš)

ŠVICARSKO-HRVATSKO DRUŠTVO
49244 Stubičke toplice, Viktora Šipeka 16 (Predsjednik Hans Brunner)

Porezna reforma i inozemne mirovine

Primjedbe i prijedlozi

Umirovljenici-povratnici iz Švicarske, nezadovoljni su proširenjem njihovih poreznih obveza na inozemne mirovine nakon promjene „**Zakona o porezu na dohodak**“ (Narodne novine br.: 177/04, 73/08, 8'0/10, 114/11 i 22/12) s početkom primjene tih promjena **počevši od 1. ožujka 2012.** Smatraju da su primjenom tih odredbi, odnosno oporezivanjem njihovih mirovina dovedeni u znatno teži položaj kao povratnici. Povodom toga podnijeli su bivšoj SDP-ovoj vladi predstavke i prijedloge, ali bez odgovora. Pisano je i na ruke Predsjednice RH Kolindi Grabar Kitarović kao i ministru financija Zlatku Mariću za vrijeme Oreškovićeve vlade, ali se ostalo također bez odgovora. Zato sada povodom najavljene porezne reforme ponovno upozoravamo sve nadležne institucije o problemu neopravdanog povećanog poreznog opterećenja korisnika inozemnih mirovina s porezom na dohodak i prirezom. Nadamo se da će netko ipak ozbiljno razmotriti naše prigovore.

Iz najavljenih prijedloga porezne reforme **proizlazi da će inozemni umirovljenici-povratnici, čije su mirovine u pravilu veće, biti još znatno više opterećeni porezom i prirezom, nego što je to bilo dosada.** Stoga predlažemo da se poreznim izmjenama sve inozemne mirovine isključe kao dohodak, kao što je to bilo do 2012. g. Kod toga treba imati na umu da inozemna mirovina nije izdatak iz hrvatskog državnog proračuna a nije ni teret hrvatskih poreznih obveznika. Inozemna mirovina koje se isplaćuje i troši u Hrvatskoj, najčistiji je dobitak države, zapravo poklon. Trošenjem te mirovine u Hrvatskoj, povratnici plaćaju Hrvatskoj sve druge poreze, prireze i ostale obveze prema državi a također i lokalnim vlastima.

Posebno se naglašava da unatoč tome što se već 20-ak godina poziva naše iseljenike da se vrate u domovinu i da je donesen posební „**Zakon o odnosu RH s Hrvatima izvan RH**“ (Narodne novine, br.: 124/11, 16/12), svi porezni propisi doneseni u posljednje četiri godine, u suprotnosti su s ovim zakonom. Zato postavljamo pitanje kako Hrvatska namjerava privući u domovinu svoje iseljenike i druge, koji su na privremenom radu u inozemstvu, ako im već na prvom koraku smanjuje njihova mirovinska prava, koja su stekli mukotrpnim radom u inozemstvu. Takvim odnosom prema umirovljenicima povratnicima, novim povećanim poreznim obvezama, koja su suprotna obećanjima, šalje se negativna poruka budućim povratnicima a time i njihovim članovima obitelji i potomcima. Treba imati na umu da je obitelj jedna rodbinska cjelina, što znači da će posljedica nezadovoljstva umirovljenika povratnika prelaziti i na članove obitelji, koji će kao potencijalni investitori odustajati od povratka a time i od investicija.

Vezano uz poreznu reformu, naglašava se da je **sklapanje međunarodnih ugovora o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja, imalo za svrhu zaštitu i porezno rasterećenje.** Međutim **u odnosu na korisnike inozemnih mirovina postignut je suprotan učinak.** Paradoks je u činjenici da su takvi ugovori zaključeni sa svrhom zaštite, da bi se promjenom propisa o porezu na dohodak, odnosno uključivanjem mirovina u dohodak, proizvele suprotne posljedice. Zato su umirovljenici povratnici a prvenstveno „gastarbajteri“ iz Švicarske, nezadovoljni i osjećaju se prevarenima. Podsjećamo da Ustav RH (članak 10.) naglašava obvezu zaštite iseljenika, odnosno povratnika, pa je s tim u skladu bila donesena i

posebna strategija povratka koju je donijela Vlada RH donijela 5. svibnja 2011. g., dokument nazvan „**Strategija o odnosima RH s Hrvatima izvan R Hrvatske**“. Međutim, suprotno ciljevima te Strategije, porezni propisi su paušalno uključili sve umirovljenike s određenim prihodom u porezne obveznike, ne uvažavajući činjenicu da su njihova mirovinska prava ostvarena radom u inozemstvu uz specifične okolnosti rada i života, često odvojenost od obitelji i uz ogromna odricanja.

Nažalost, „**Zakon o porezu na dohodak**“, odnosno početkom primjene **njegovih izmjena**, kojima se **počevši od 1. ožujka 2012. proširuje obvezu** plaćanja poreza i prireza na primanja s naslova inozemnih mirovina (u čl. 14. st. 2. toč. 4.) propisao je da se kao primici koji podliježu obvezi poreza na dohodak smatraju i primici po osnovi nesamostalnog rada odnosno na mirovine ostvarene u inozemstvu.

Ovaj Zakon izazvao je slijedeće štetne posljedice:

1/ Porezne uprave su u početku šutjele, namjerno ili iz neznanja, nisu odmah reagirale. Sumnjamo da je to bilo ipak namjerno, valjda radi priračuna kamata i buduće pljenidbe imovine. Porezne su uprave nakon proteka dvije do tri godine, dakle retroaktivno, obavještavale inozemne umirovljenike da su obveznici poreza za već protekla razdoblja unatrag, s obvezom plaćanja u roku od osam dana i uz priračunate kamate i pod prijetnjom ovrhe. Ovakav postupak zatekao je i zaprepastio švicarske ali i ostale inozemne umirovljenike, jer teško je u roku od 8 dana platiti zaostatke, koji u nekim slučajevima premašuju i stotinjak tisuća kuna;

2/ Najgore su prošli povratnici iz Švicarske. Švicarski umirovljenici, ako su visoka sprema ili VKV radnici, koji su prosječno ili nešto više zarađivali, pa su im i mirovine povoljnije, dovedeni su SDP-ovim (Linićevim) poreznim promjenama (2012. g.) u situaciju da povratkom u Hrvatsku postaju socijalni slučajevi. Naime, godišnji prihod od rada ili mirovine u Švicarskoj, ostvaren do visine 28.000 švic. franaka, ne podliježe porezu u Švicarskoj.

Međutim, povratkom u Hrvatsku, većina švic. mirovina nakon preračuna u kune, odmah podliježe porezu. **Sadašnja vlast ovu nepravdu ne ispravlja, već naprotiv ukidanjem stope od 12 posto**, svrstava većinu švicarskih umirovljenika (ali i drugih inozemnih) u skupinu koja će plaćati porez na dohodak po novim stopama od 24% ili 36%. Smatramo da je najavljeno povećanje neoporezive osnovice, samo zamagljivanje, jer ništa ne mijenja. Također ne vjerujemo usmenom obećanju da će se za inozemne mirovine iznimno smanjiti stope za 50%, jer o tome nema ništa u službenim dokumentima porezne reforme.

3/ Kako se radi o starijim ljudima a često i nepokretnim, problemi nastaju i s komuniciranjem odnosno njihovim dolaskom u porezne uprave i ispostave i njihovim stalnim uznemiravanjem, traženjem nekih podataka ili plaćanjem razlika;

4/ Onima koji su **smješteni u domovima** pa imaju obvezu plaćati taj smještaj, novo porezno opterećenje dovedu u položaj da njihova mirovina nije dovoljna za plaćanje smještaja, što će ih prisiljavati na otkazivanje smještaja. Vezano uz to, postavlja se pitanje: kamo će? Neki se vraćaju svojoj djeci i potomcima u inozemstvo, što je loša poruka budućim povratnicima. Za Hrvatsku je bolje da se inozemni umirovljenici vraćaju u domovinu i da svoje devizne mirovine troše u Hrvatskoj i tako izravno pridonose zapošljavanju osoba koje će o njima skrbiti u njihovim domovima ali i u staračkim domovima. Nažalost dosadašnja konkretna zakonodavna politika to ne stimulira;

5/ Poseban je problem s onima koji su na teret svojih inozemnih mirovina **podigli kredite** za rješavanje nekih svojih problem stanovanja, dovršenje kuće ili kupnja stana, i slično, pa su

sada u položaju dužnika-neplatiša i prijete im ovrhe na tim nekretninama te mogu postati beskućnici;

6/ Također se upozorava na **nekorektan odnos banaka**, koje inozemne mirovine prikazuju u kunama prema kursu, koji je čini još većima, pa se tako i dodatno utječe na povećanje mirovine a time i na povećanje poreza i prireza. Ne uvažavaju činjenicu da su devize korisnika inozemne mirovine njegovo vlasništvo.

7/ Često se rješenjima poreznih uprava donesenih polovicom ove 2016. g., traži **retroaktivno naplata** nepotrebne razlike poreza i prireza za protekle godine. Iznosimo primjer konkretnog slučaja: Porezna uprava traži rješenjem naplatu poreza i prireza za 2014.g, a i naplatu razlike za 2015.g., pozivanjem na promjene prosječnog srednjeg tečaja. Takvim kompliciranim i nejasnim retroaktivnim obračunavanjima razlika poreza i kamata, oduzima se brojnim švic. umirovljenicima znatan dio mirovine. U pojedinim slučajevima oduzima se prosječno svakog mjeseca oko 1.000,00 kn, što za 12 mjeseci iznosi oko 12.000,00 kn. Kada se tome pribroje i razlike naknadno obračunate, godišnja obveza poreza i prireza penje sa dvadesetak tisuća kuna;

8/ **Ako se radi o korištenju dviju mirovina** (hrvatske i švicarske) na hrvatsku mirovinu već je obračunat svakog mjeseca porez i prirez u (Vidi se to iz Obavijesti o mirovinskim primanjima). Međutim, kod obračuna poreza na švicarsku mirovinu, ponovno se zbrajaju obje mirovine, te se na taj način nezakonito povećana suma obih mirovina i ponovno se oporezuju sve zajedno. Dakle, **već jednom naplaćen porez i prirez na hrvatsku mirovinu, ponovno je naplaćen kumuliranjem dviju mirovina u jednu poreznu osnovicu**. Na taj je način nezakonito dva puta povećana ukupna suma porezne osnovice koja često podliježe i većoj poreznoj stopi.

Propisi i dokumenti koji obvezuju državu na određeni odnos prema hrvatskim useljenicima i povratnicima pa tako i prema korisnicima inozemnih mirovina

I/ Upućuje se na odredbe „*Zakona o odnosima Republike Hrvatske s Hrvatima izvan Republike Hrvatske*“ (NN 124/11, 16/12) u kojima se kao **cilj zakona naglašava poticanje povratka/useljenja u Republiku Hrvatsku** i integracije u hrvatsko društvo, privlačenje učenika i studenata, privlačenje znanstvenika hrvatskog podrijetla iz svijeta, zapošljavanje Hrvata izvan Republike Hrvatske u skladu s potrebama tržišta rada **a naročito olakšavanje povratka umirovljenika** i drugih osoba. Vezano uz umirovljenike, posebno se naglašava obveza R Hrvatske da sklapanjem međunarodnih ugovora o socijalnom i zdravstvenom osiguranju stvara uvjete za olakšavanje povratka umirovljenika i drugih osoba u Republiku Hrvatsku. U tu svrhu **osnovan je i poseban Ured** koji prikuplja podatke i vodi evidenciju o hrvatskim povratnicima i useljenicima. Međutim, smatramo da se uvođenjem dodatnog poreza na mirovine za povratnike poništavaju proklamirani ciljevi povratka iz tog zakona. Pored toga, povratnici se dovode u neravnopravan položaj s drugim povratnicima iz nekih zemalja, s kojom Hrvatske nema posebne ugovore. Problem je i u činjenici da se u nekim državama iz kojih se vraćaju naši povratnici, porezna osnovica određuje u mnogo višem stupnju nego u Hrvatskoj, pa su tamo oslobođeni plaćanja da bi ih se u Hrvatskoj za istu mirovinu znatno porezno opteretilo. Naime, mnogima kojima je ista mirovina smatrana neoporezivom u inozemstvu, povratkom u Hrvatsku smatra se visokom mirovinom koja se u skladu s hrvatskim zakonima oporezuje i tako znatno smanjuje.

U posebno težak položaj dovedeni su oni povratnici-umirovljenici koji su podigli kredite za kupnju nekretnine (kuće ili stana ili za pokretanje poslovanja za djecu) a sada su im anuiteti s novim porezom postali neodrživi. Problem su i povratnici-umirovljenici koji su se smjestili u staračke domove i koji u većini slučajeva plaćaju taj smještaj u visini koja je identična njihovoj mirovini. Provode se čak i ovrhe. Postavlja se pitanje, što će biti s onima koji zbog poreza nisu više u stanju plaćati takav smještaj.

Zato ovaj problem treba sveobuhvatno promatrati i sa stajališta ciljeva drugih zakona o poticanju povratka, uvažavajući okolnost da su povratnici bili pozivani na povratak u domovinu politikom poticanja nostalgije i domoljublja, pa nisu zaslužili neugodna iznenađenja. Ne poštuju se proklamirana politička načela a niti stajališta etike i morala. Promjenom vlasti probudila se nada, ali s prijedlogom nove porezne reforme, ponovno su ignorirani problemi novog poreznog opterećenja korisnika inozemnih mirovina.

II/ Radi razumijevanja, najprije valja početi s bitnim podacima o sklapanju međunarodnih ugovora o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja. Prvo, podsjećamo da je Hrvatska kao nova država počevši **od 1995. g. do danas zaključila 53 ugovora o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja. Sa Švicarskom je takav ugovor zaključen 1999. g.**, objavljen u „Narodnim novinama“ br. 8/99 a **primjenjuje se od 1. 1. 2000. g.** Za primjenu izbjegavanja dvostrukog plaćanja poreza važno je upozoriti na propise kao što su odredbe „*Zakona o prebivalištu i boravištu građana*“ (NN 53/91, 26/93, 29/94, 11/00), „*Uredbu o unutarnjem ustrojstvu Državnog ureda za Hrvate izvan Republike Hrvatske*“ (NN 052/2012) i „Strategiju o odnosima R Hrvatske s Hrvatima izvan R Hrvatske“. Dakle, postoji čitan niz propisa i dokumenata na osnovi kojih se može prosuđivati o ustavnosti, zakonitosti, etičnosti i pravednosti oporezivanja mirovina povratnika.

III/ Podsjećamo da je **Vlada RH donijela 5. svibnja 2011. g.** donijela dokument nazvan „*Strategija o odnosima RH s Hrvatima izvan R Hrvatske*“. Polazna osnova za utvrđivanje ciljeva Strategije bila je odredba čl. 10. Ustava RH koji propisuje obvezu države štiti također prava i interese svojih državljana koji žive i borave u inozemstvu, odnosno promicati njihove veze s domovinom. To se odnosi na Hrvate kako na Hrvate kao „gastarbajtere“ u Švicarskoj, Njemačkoj i drugim EU državama, tako i na Hrvate u Bosni i Hercegovini, na pripadnike hrvatskih manjima u europskim zemljama(npr. Gradišćanski Hrvati, Hrvati u Italiji, Rumunjskoj, Mađarskoj ali i Hrvati u susjednim državama bivše Jugoslavije), na iseljene Hrvate u prekoceanskim zemljama i njihove potomke (dakle naše iseljeničtvo). Međutim nisu svi u jednakom pravnom položaju prema Hrvatskoj kao Domovini. Zato se kod donošenja Strategije polazilo od određenih statističkih podataka popisa stanovništva Hrvatske iz 1991. godine, prema kojem je hrvatski narod u Bosni i Hercegovini imao je 760.852 pripadnika (a danas ih ima samo oko 400.000), te da autohtone hrvatske manjine u 12 europskih zemalja broje oko 350.000 pripadnika hrvatskog iseljeničtva“ u koje se ubrajaju iseljeni Hrvati i svi njihovi potomci i da hrvatske populacije i njihovih potomaka ima oko 3 milijuna od čega oko 2 milijuna živi u prekoceanskim zemljama. Polazeći od tih podataka, Hrvatska je kao država tom Strategijom izrazila namjeru poticati hrvatsko iseljeničtvo da ulaže u razvoj novih proizvodnji kao i privlačenje sposobnih i afirmiranih znanstvenika iz iseljeničtva te očuvanju i jačanju hrvatskog kulturnog zajedništva (jezik, umjetnost, obrazovanje, šport i sl.). Tako bi se poticao razvitak hrvatskog društva u cjelini i štitali hrvatski nacionalni interesi.

IV/ Međutim, kako Strategija nije zakon, već je samo načelni dokument, neke vrste plan rada, za njezino konkretiziranje trebalo je donositi zakone i druge podzakonske propise. Zato je donesen i „*Zakon o odnosima Republike Hrvatske s Hrvatima izvan Republike Hrvatske*“

te je ustrojem i „**Državni ured za Hrvate izvan RH**“, kao središnje tijelo nadležno za područje odnosa između Republike Hrvatske i Hrvata izvan Republike Hrvatske.

Prema tom Zakonu, Hrvatska se posebno obvezuje pružati zaštitu i pomoć do uključivo i pomoć pri povratku u Republiku Hrvatsku i integraciju u hrvatsko društvo, sukladno svojim mogućnostima. U tu pomoć valja ubrajati i **zaštitu mirovinskih prava stečenih u inozemstvu** kao i ostvarivanje zdravstvenih prava kod povratka u domovinu. Sve te mjere spadaju u politiku useljavanja, odnosno povratka. Posebno su važne carinske i porezne povlastice povratnika. Stoga su povratnici posebno osjetljivi **na porez i prirez na mirovine**, jer isti **nije u skladu s proklamiranom politikom povratka**. Taj porez je u suprotnosti sa Strategijom koja naglašava kao posebnu obvezu olakšati povratak umirovljenika sklapanjem i provođenjem međunarodnih ugovora o socijalnom osiguranju. Paušalno uvođenje poreza na mirovine za sve povratnike suprotno je zaključnim odredbama Strategije. Tako su se povratnici umjesto s poticajnim mjerama nakon povratka susreli s novim poreznim opterećenjima. Tu oprečnost potvrđuju i zaključne odredbe Strategije, u kojima se posebno naglašava kao cilj, uspostaviti novi zakonodavni i institucionalni okvir, kao podlogu za provedbu strategije povratka. Uvođenje poreza na inozemne mirovine izravno je suprotno proklamiranim ciljevima stimuliranja povratka. Tako se stvara nesuglasje proklamiranih političkih želja i zakonodavne prakse. Sustavna politika povratka koja bi trebala biti ujedno i demografska politika, nije samo davanje simboličnih ili jednokratnih pogodnosti, jer ako se želi poticati na povratak Hrvata iz inozemstva i useljavanje hrvatskih iseljenika i njihovih potomaka potrebno je usklađivanje svih propisa s ovim temeljnim dokumentima i proklamiranim ciljevima.

Pomno smo proučili sve mjerodavne deklaracije, Ustav, zakone i pravilnike koji se odnose na oporezivanje mirovina a naročito inozemnih te ih nabrajamo i komentiramo, kako bi se došlo do određenih zaključaka o opravdanosti našeg traženja i prijedloga:

1/ **Strategija o odnosima R Hrvatske s Hrvatima izvan Hrvatske** (donijela bivša vlada 2011. g.) u kojoj se pod točkom 5.4.4. Olakšati povratak umirovljenika i drugih osoba navodi sljedeće: „*Republika Hrvatska će kroz sklopljene i preuzete međunarodne ugovore o socijalnom osiguranju te potrebnim izmjenama u pripadajućim zakonima provoditi modele rješavanja prava iz mirovinskog i zdravstvenog osiguranja za povratnike i useljenike. Poticat će se pregovori o međunarodnim ugovorima o socijalnom osiguranju sa zemljama s kojima Republika Hrvatska nema sklopljene dvostrane ugovore ili unaprijeđenje postojećih ugovora. Isto tako Republika Hrvatska će, kroz diplomatsko-konzularnu mrežu, pratiti stanja zajednica i pojedinaca koji nisu odgovarajuće integrirani u zemljama u kojima žive te će ih po potrebi i određenim kriterijima štiti i pomagati im do uključivo pružanja pomoći pri povratku u Republiku Hrvatsku i integracije u hrvatsko društvo*“.

2/ Na temelju ove Strategije bivša je Vlada donijela **Zakon o odnosima R Hrvatske s Hrvatima izvan R Hrvatske** („NN“ br. 124/11 i 16/12). Nažalost u tom Zakonu propustilo se regulirati bitna pitanja u odnosu na povratnike u Hrvatsku. Više se govorilo o odnosima prema Hrvatima izvan Hrvatske . **Ipak je u čl. 7.** propisano:

„*Republika Hrvatska zauzima se za očuvanje i jačanje položaja i identiteta Hrvata izvan Republike Hrvatske kroz učenje jezika, kulturu, obrazovanje, znanost, gospodarstvo, zdravstvo i socijalnu politiku i šport.*

Republika Hrvatska poduzima mjere kojima potiče povratak hrvatskih iseljenika i useljavanje njihovih potomaka u Republiku Hrvatsku.

Hrvati izvan Republike Hrvatske ostvaruju sva prava i obveze propisuje posebnim zakonima iz područja školskog i visokoškolskog obrazovanja, zapošljavanja, natječaja i stipendija, zdravstvenog osiguranja i drugo¹(naša napomena: pod ovim " drugo" smatramo i mirovsko, odnosno porezi na mirovine)

Nadležni ministri donose pravilnike za ostvarivanje prava iz stavka 3. ovoga članka“.

Prema tome, mjerodavni ministri financija, mogli su pravilnikom riješiti i ublažiti negativne učinke pretjeranog poreznog opterećenja inozemnih mirovina. Nisu to učinili.

3/ Osim toga Zakon o odnosima RH s Hrvatsiama izvan RH, propisao je osnivanje i nadležnosti posebnog **Državnog ureda za Hrvate izvan R Hrvatske** (čl. 12.) koji je osnovan kao središnje tijelo državne uprave u čiji djelokrug prema odredbi čl. 13. spada: „– u suradnji s drugim nadležnim ministarstvima, obavlja poslove koji se odnose **na stvaranje uvjeta za povratak** iseljenika/dijaspore u Republiku Hrvatsku i njihovo uključivanje u gospodarski i društveni život u Republici Hrvatskoj, – predlaže politiku poticanja i pomoći povratka i useljavanja, – provođenje mjera i programa za integraciju Hrvata povratnika i useljenika;“

Nadalje prema čl. 16. Zakona, **posebni Savjet Vlade** u suradnji s nadležnim ministarstvima (u **našem slučaju za mirovinski sustav**, zdravstvo i financije u svojem djelokrugu, ovlašteni su provoditi politiku povratka.

U čl. 21. propisuje se broj članova savjeta i predstavnika iseljeničtva i određuje da je **obavezno jedan predstavnik iz Švicarske**.

U čl. 22. propisano je da su po položaju članovi tog Savjeta uz ostale i zamjenici ministara za mirovinski sustav, zdravstvo o financije.

U čl. 64. pod naslovom „ **Olakšavanje povratka umirovljenika i drugih osoba** „, također se naglašava obveza da se sklapanjem međunarodnih ugovora o socijalnom i zdravstvenom osiguranju stvaraju uvjeti za olakšavanje povratka umirovljenika u Hrvatsku.

Unatoč tome, u provedbi nije došlo do olakšanja povratka umirovljenika.

4/ Ugovor o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja sa Švicarskom, zaključen 1999. g., objavljen u „Narodnim novinama“ br. 8/99 a primjenjuje se od 1.1.2000. g. , **glede korisnika mirovina, djeluje protiv povratka**. Za primjenu izbjegavanja dvostrukog plaćanja poreza važno je upozoriti i na odredbe „Zakona o prebivalištu i boravištu građana“ (NN 53/91, 26/93, 29/94, 11/00). Nažalost ovaj Ugovor postao je uzrok za dovođenje umirovljenika povratnika iz Švicarske u teži položaj kao obveznika poreza i prireza.

Datum: 5. studeni 2016.

Opunomoćenik udruga: Stjepan Androić, dipl. pravnik

Dostavljeno:

- 1/ Bačić Branko (Klub HDZ -a)
- 2/ Šimić Miroslav (Klub MOST-a)
- 3/ Željko Glasnović (zastupnik iseljeničtva)
- 4/ Zdravko Marić (ministar financija)
- 5/ Predsjednici RH
- 6/ Bosek Nenad
- 7/ Mato Ivoš

8/ Juraj Čurković